

er dem, som jeg, saa længe jeg har været i Rigsdagen, har været ledet af. Jeg ser ganske bort fra det andet Moment, om Ministeren bliver eller ikke, og dertil kommer, at den ærede Finantsminister og jeg ere saa lidt enige i de allerfleste Ting, at han ikke kan vente noget Tillidsvotum af mig, hvad jeg ogsaa er overbevist om, at han aldrig har gjort Regning paa at faae. Paa den anden Side er det en Selvfølge, at Ingen vil forbre, at jeg absolut skulde være med til at give den ærede Minister et Mistillidsvotum. Det forekommer mig, at han er en af de nyttigste Ministre, vi for Dieblirket have, og derfor finder jeg det ogsaa rimeligt, at vi beholde ham, naar han styrer Sagerne saa godt, som han gjør det, saa længe vi beholde Ministeriet i det Hele. Som sagt, min Afstemning maa ikke opfattes som et Tillidsvotum til Ministeren; det nedlægger jeg Indsigelse imod. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds sagde desuden med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal: Naar jeg skal til at overveie, om jeg skal holde paa Ministeren eller ikke, og det er dog egentlig dette, vi stemme om, saa kommer jeg til at tænke paa, at han var den eneste Mand her, som stemte imod Fæsteloven. Men naar nu Ministeren gaar af, saa er det meget muligt, at Fæstelosagen ogsaa kan undergaa en Forandring; det er i alt Fald Noget, som Ingen af os her ved. Jeg veed ikke, om den ærede Finantsminister kan gaa af, uden at Ministeriet i det Hele gaar af; det er Noget, som er mig ubekjendt; men jeg sætter, at alle Ministrene gif af, hvad bliver der da af den Smule Fæstelos, for hvis Skyld Indenrigsministeren, der er gaaet ind paa den i Landstinget, er bleven bestyldt for Svagbed. Saa kunde der maasse komme et Godseierministerium, som sagde: Nei Tak! den Slags Kunstner skulle vi ikke have Noget af. Guff paa, hvorledes Godseierne i det andet Thing stode som Interesssemænd lige overfor denne Lov, og tro De, at den vil glide godt igjennem, naar det bliver dem, der komme til Roret? Altsaa det Moment, som det ærede Medlem drog frem, drager jeg ogsaa frem, men jeg kommer saa til det Resultat, at jeg

ikke ønsker, at det nuværende Ministerium skal gaa af, før Fæsteloven er gennemført; men jeg maa rigtignok tage den Reservation, at jeg meget sjældent har den Glæde at se fremmet ved Ministeriets Hjælp, hvad jeg ønsker fremmet. Jeg holder mig til Tingene, og om Ministrene hebde saa eller saa, er mig forresten ligegyldigt; hvad det kommer mig an paa, er at faae det, som giver Udsigt til, at de Reformer, som jeg ønsker, kunne gaae igjennem; det er for mig det Afgjørende. I Dvrigt vil jeg dog sige een Ting. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds advarede os saa meget imod at opbruge de Regler, som findes i Loven af 2den Juli 1870. (Th. Nielsen: Det ærede Medlem er ikke tilstede). Det ærede Medlem er ikke tilstede, siges der, men dette kan ikke forhindre mig i at udtale mig om dette Punkt, da jeg ikke i fjerneste Maade agter at angribe ham. Jeg siger altsaa, at det ærede Medlem mente, at vi skulde være forsigtige med at opbruge disse Regler, fordi det ikke var sagt, at der senere, naar de vare opbrugte, kunde blive vedtaget Noget, som vi vare saa vel fornøiede med som med dem. Ja, mine Herrer, men det er jo Folket, som afgjør, hvorledes det vil repræsenteres, og dette er derfor et Punkt, som vi maa lade den nye Rigsdag om. Vi, som ere Rigsdagsmænd nu, have ingen Ret til at gaa ud over den Tid, for hvilken vi have vort Mandat; vi kunne ikke beklage os over, hvad en kommende Rigsdag vil gjøre, og vi maa have enhver kommende Rigsdag forbeholdt at dømme om, hvad der er Folkets og Landets Vel. Vi kunne i Forveien gjøre Bælgerne opmærksomme paa de Farer, de udsætte sig for, og det har jeg ogsaa saa ofte været med til at gjøre, men Folkets Valg i Genhold til dets grundlovmæssige Retligheder kunne vi ikke her forud gjøre nogen Indsigelse imod. Saadant maa vi forbeholde enhver kommende Repræsentation, og for Dvrigt siger jeg i saa Henseende, at Enhver er sin egen Lykkes Skaber. Naar Folket vil have det paa en vis Maade, saa siger jeg: Skab dig din Lykke, om Du vil, og jeg vil ikke bilde mig ind, at jeg er klogere end Folket. Altsaa hele denne Indvending og den Advarsel, som det ærede Medlem gav os,